

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-677/2023

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Aleksandri Gumzej, u pravnoj stvari tužitelja OPĆA ŽUPANIJSKA BOLNICA POŽEGA, Požega, Osječka 107, OIB: 40589450667, kojeg zastupa Damir Švec, odvjetnik Zajedničkom odvjetničkom uredu Damir Švec & Hanibal Hunjek u Zagrebu, Petrinjska 26, protiv tuženika ADRIATIC OSIGURANJE d.d. Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976 (ranije Jadransko osiguranje d.d.), kojeg zastupa punomoćnik Mislav Biočić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu GRGIĆ & PARTNERI d.o.o. u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 282, radi isplate iznosa od 92.905,97 EUR, nakon održane glavne rasprave zaključene 9. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 25. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

- I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 92.905,97 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 4. ožujka 2022. do 31. prosinca 2022. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 (petnaest) dana.

- II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužitelj potražuje isplatu zakonske zatezne kamate na iznos od 92.905,97 EUR od 3. veljače 2022. do 3. ožujka 2022.
- III. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj potražuje isplatu zakonskih zateznih kamata na iznos iz točke I. izreke ove presude preko dosuđene kamatne stope.
- IV. Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 9.944,19 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 25. rujna 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 (petnaest) dana.
- V. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troška ovog parničnog postupka u iznosu od 8.139,69 EUR s pripadajućom zateznom kamatom od presuđenja do isplate.
- VI. Odbija se u cijelosti kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadom troškova parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi u bitnome da je kod prednika tuženika bio osiguran od odgovornosti za štete uslijed smrti, povrede tijela ili zdravlja, kao i oštećenja i uništenja stvari treće osobe nastale iz djelatnosti tužitelja, policom osiguranja imovine broj OV0683000677 u razdoblju od 11. veljače 2013. do 31. prosinca 2013. te policom broj OV0683002889 u razdoblju od 1. siječnja 2014. do 31. prosinca 2014., i to za profesionalnu odgovornost liječnika i stomatologa na agregatni godišnji limit od 700.000,00 Kn (92.905,97 EUR).
2. Presudom Općinskog suda u Požegi, poslovni broj Pn-16/2016 od 18. siječnja 2019. Općoj Županijskoj bolnici Požega zbog osiguranog slučaja koji se dogodio 10. ožujka 2013. tuženiku je naloženo da na ime naknade štete prvotužitelju Mili Livak plati iznos od 220.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 10. ožujka 2016. do isplate, iznos od 3.206,47 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 14. ožujka 2013. do isplate te daljnji iznos od 18.900,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 20. ožujka 2013. do isplate; drugotužiteljici Nedeljki Livak da plati iznos od 150.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 10. ožujka 2016. do isplate; trećetužiteljici Katarini Eklić rođ. Livak da plati iznos od 220.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 10. ožujka 2016. do isplate te da joj plati dospjele iznose rente na ime izgubljenog uzdržavanja u ukupnom iznosu od 24.100,00 kn sa zakonskim zateznim kamata na iznos od 220.000,00 kn od 10. ožujka 2016. do isplate, na iznos od 3.206,47 kn od 14. ožujka 2013. do isplate te na iznos od 18.900,00 kn od 20. ožujka 2013. do isplate. Nadalje, točkom II. je naloženo tuženiku da drugotužiteljici Nedeljki Livak plati iznos od 150.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 10. ožujka 2016. do isplate, dok je točkom trećetuženiku

Općoj županijskoj bolnici Požega naloženo da trećetužiteljici Katarini Eklić (r. Livak) plati iznos od 220.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 10. ožujka 2016. do isplate, kao i platiti joj dospjele iznose rente na ime izgubljenog uzdržavanja u ukupnom iznosu od 24.100,00 kn, sa zakonskim zateznim kamata na iznose pojedinačno naznačene u tužbi. Točkom IV. presude tužitelji Mile Livak i Nedeljka Livak odbijeni su s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva, dok je točkom V. presude naloženo tuženiku da prvotužitelju Mili Livaku naknadi parnični trošak u iznosu od 10.582,50 kn, drugotužiteljici Nedeljki Livak u iznosu od 3.746,00 kn, trećetužiteljici Katarini Eklić u iznosu od 10.893,75 kn, sa zakonskom zateznom kamatom od 18. siječnja 2019. do isplate.

3. Presudom Županijskog suda u Splitu poslovni broj GŽ-1277/2020 od 21. listopada 2021. potvrđena je gore navedena presuda s time da je preinačena u odluci o troškovima postupka na način da je tužiteljima uz već dosuđeni parnični trošak u iznosu od 25.222,25 kn, dosuđen daljnji trošak parničnog postupka u iznosu od 32.935,75 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 18. siječnja 2019.
4. Tužitelj nadalje ističe da je odštetnim zahtjevom od 2. veljače 2022. od tuženika zahtijevao da mu temeljem Police osiguranja od odgovornosti broj OV0683000677 od 11. veljače 2013. za osigurani slučaj isplati ugovoreni iznos od 700.000,00 kn, a na osnovi pravomoćne presude Općinskog suda u Požegi, koja je preinačena presudom Županijskog suda u Splitu GŽ-1277/2020 od 21. listopada 2021. u odluci o troškovima postupka, pri čemu tužitelj ukazuje da je u navedenom parničnom postupku tuženik učestvovao kao umješač na strani tužitelja.
5. Tuženik je 4. ožujka 2022. otklonio tužiteljev odštetni zahtjev kao pravno neosnovan iz razloga jer mu je „za utvrđenje pravnog osnova potrebna natječajna dokumentacija“. Nakon dostave „natječajne dokumentacije“, tuženik je 15. travnja 2022. ponovno otklonio tužiteljev odštetni zahtjev kao pravno neosnovan jer je šteta nastala kao „posljedica svjesnog postupanja protivno propisima ili pravilima po kojima se obavlja zanimanje kao izvor opasnosti iz police“, a što je suprotno zaključku iz Očitovanja njihovog liječnika cenzora od 18. travnja 2016.
6. Tužitelj ukazuje kako je taj tuženikov zaključak neosnovan i kontradiktoran navedenom Očitovanju njihovog liječnika cenzora od 18. travnja 2016. iz kojega jasno proizlazi da je: „Liječenje u OŽB Požega provedeno sukladno pravilima medicinske struke. Smrtni ishod je posljedica tromboze plućne arterije, ali ništa ranije nije ukazivalo na plućnu emboliju. Pokojna Anđa Livak nije imala lomove noge niti zdjelice, nije bila dugotrajno imobilizirana gipsom, što bi moglo izazvati sumnju na plućnu emboliju“.
7. Tužitelj nadalje ističe kako je u parničnom postupku tuženik sudjelovao na strani ovdje tužitelja kao umješač i u istom je podnosio sve prigovore koje je smatrao relevantnim i svrsishodnim.
8. Nadalje, u ovršnom postupku tužitelj je na osnovi pravomoćne presude Općinskog suda u Požegi poslovni broj Pn-16/2016, koja je preinačena

presudom Županijskog suda u Splitu, poslovni broj GŽ-1277/2020, temeljem štetnog događaja od 10. ožujka 2013. isplatio 7. rujna 2022. ukupni iznos od 94.529,95 EUR (712.235,93 kn).

9. S obzirom na činjenicu da je tužitelj kod prednika tuženika bio osiguran od odgovornosti za štete uslijed smrti, povrede tijela ili zdravlja, kao i oštećenja i uništenja stvari treće osobe nastale iz djelatnosti, tužitelj, koji je isplatio štetu nastalu osiguranim slučajem trećim osobama, sukladno odredbi čl. 964. Zakona o obveznim odnosima, predlaže donošenje presude kao u t. I. izreke.
10. Tuženik je u odgovoru na tužbu učinio nespornim da je tužitelj imao sklopljen ugovor o osiguranju čiji je sadržaj određen policom osiguranja dostavljenom uz tužbu te uvjetima za osiguranje imovine i uvjetima za osiguranje iz djelatnosti tužitelja (profesionalna odgovornost liječnika i stomatologa), kao i da iz sadržaja pravomoćne presude Općinskog suda u Požegi Pn-16/2016, djelomično preinačene presudom i rješenjem Županijskog suda u Splitu br. GŽ-1277/2020-3, a u kojem parničnom postupku je tuženik nesporno sudjelovao u svojstvu umješača na strani tuženika (u ovoj parnici tužitelja) jasno proizlazi da je ovdje tužitelju naloženo isplatiti oštećenicima naknadu štete u iznosu od 242.106,47 kn, u iznosu od 150.000,00 kn, u iznosu od 244.100,00 kn te naknadu parničnih troškova u ukupnom iznosu od 58.157,47 kn, odnosno ukupno iznos od 694.363,94 kn s pripadajućim zateznim kamatama.
11. Međutim, tuženik ističe kako iz dokumentacije dostavljene uz tužbu proizlazi da tužitelj oštećenicima nije platio cjelokupni gore navedeni dug nego je svoju obvezu podmirio samo u iznosu od 58.157,47 kn na ime naknade parničnog troška te u iznosu od 220.000,00 kn i 18.900,00 kn na ime naknada štete, odnosno 297.057,47 kn. Preostali iznos koji je tužitelj platio su troškovi ovrhe i zatezne kamate koje osiguratelj nije u obvezi nadoknaditi tužitelju s obzirom na sadržaj uvjeta osiguranja prema kojima je obveza osiguratelja od odgovornosti iz djelatnosti oštećenika nadoknaditi štetu oštećenicima i troškove postupka, a sve do maksimalnog iznosa svote osiguranja. Dakle, tuženik ukazuje da je već i iz gore navedenog razloga tužbeni zahtjev neosnovan preko iznosa od 297.057,47 kn.
12. Sve da je tužitelj u cijelosti podmirio svoju obvezu prema oštećenicima kako je ista utvrđena u parničnom postupku vođenom pred Općinskim sudom u Požegi, tuženik ističe da sukladno uvjetima osiguranja nije u obvezi nadoknaditi tužitelju zatezne kamate koje je tužitelj u obvezi platiti oštećenicima, a sve i da jest, dakle podredno, tuženik ukazuje na zabranu anatocizma (čl. 31. ZOO-a), slijedom čega tužitelj na iznos plaćenih zateznih kamata neosnovano potražuje od tuženika zatezne kamate s početkom tijeka prije podnošenja predmetne tužbe.
13. Uz gore navedeno, tuženik ističe kako je tužbeni zahtjev neosnovan u cijelosti i to primjenom odredbe čl. 937. st. 1. Zakona o obveznim odnosima iz razloga što tužitelj do nastupa osiguranog slučaja nije uplatio prvu ratu ugovorene premije osiguranja, a koju je uplatio tek 11. travnja 2013.
14. Tuženik nadalje smatra da je tužbeni zahtjev neosnovan i iz razloga što je do predmetnog štetnog događaja i štete došlo liječničkom greškom do koje je došlo

grubim kršenjem pravila struke i stručnih uputa, a takve štete su isključene iz osiguranja s obzirom na odredbe čl. 8. st. 1. t. 9. općih uvjeta za osiguranje od odgovornosti i čl. 8. t. 12. posebnih uvjeta za osiguranje od odgovornosti liječnika i stomatologa. Naime, medicinskim je vještačenjem u parničnom postupku, a u kojem je utvrđena tužiteljeva odgovornost, utvrđeno da je u liječenju oštećenice došlo do grube liječničke greške. Tuženik ističe da se u nalazu i mišljenju medicinskog vještaka prof. dr. sc. Vladimira Gašparovića i prof. dr. sc. Davora Strinovića od 23. listopada 2017. navodi: "U konkretnom slučaju antikoagulantna terapija nije primjenjena, tako da je šansa za preživaljavanje pacijentice bila znatno smanjena i ovo predstavlja grešku u liječenju. Klinička slika zbivanja, trebala je navesti liječnike Županijske bolnice u Požegi, na vjerojatnost dijagnoze embolije pluća i započeti s antikoagulantnom terapijom...". nadalje, na glavnoj raspravi održanoj 6. veljače 2018. vještak je iskazao: "Na ciljani upit da li dinamika kliničke slike zahtijevala veću pažnju "prosječnog liječnika", ili pažnju "stručnjaka" odgovaram da je klinička slika koja rezultira sa simptomima koje je pacijentica navodila trebala navesti svakog liječnika na pomisao proširene moguće dijagnoze."

15. Tuženik ukazuje da se radilo, dakle o gruboj liječničkoj grešci koja je u konačnici prema mišljenju ranije navedenih vještaka dovela do smrtnog ishoda pacijentice.
16. Zaključno, tuženik osporava utuženu stopu zatezne kamate i početak tijeka zateznih kamata.
17. Tužitelj se podneskom od 15. studenog 2023. očitovao na navode iz odgovora na tužbu istaknuvši u bitnome da su isti u cijelosti neosnovani. Naime, ukazuje da navodi o neplaćanju premije nisu osnovani, da je tužitelj u vrijeme osiguranog slučaja bio osiguran kod tuženika policom osiguranja broj OV0683000677 (ugovoreno kao višegodišnje osiguranje), s početkom osiguranja od 11. veljače 2013. u 00:00 sati, za koju je ugovoreno plaćanje premije za vrijeme od 11. veljače 2013. do 31. prosinca 2013. u ukupnom iznosu od 45.567,60 kn i to u 12 mjesečnih obroka, a navedena polica je izdana 11. veljače 2013. Tuženik je uz odgovor na tužbu priložio policu osiguranja od odgovornosti broj OV0683000677 s datumom izdavanja 1. ožujka 2013., u kojoj je tuženik jasno naveo datume dospijeca svakog pojedinog mjesečnog obroka za koje je zadužen tužitelj, kao i datume uplate svakog pojedinog mjesečnog obroka premije osiguranja od strane tužitelja. Sukladno navedenom, jasno proizlazi da tužitelj do nastupa osiguranog slučaja (dana 10. ožujka 2013.) nije niti mogao uplatiti tuženiku mjesečni obrok ugovorene premije, budući je sam tuženik naložio tužitelju plaćanje prvog obroka premije s datumom dospijeca 11. travnja 2013. U tuženikovim općim uvjetima za osiguranje imovine (dalje: Opći uvjeti), u odredbi članka 14. stavka 2. je jasno navedeno „da se premija može plaćati u ugovorenim rokovima“, a „ako ugovaratelj osiguranja (ovdje tužitelj) ne plati premiju u ugovorenom roku, (ovdje tuženik), može osim glavnice obračunati i zateznu kamatu (čl. 14. st. 4. Općih uvjeta za osiguranje imovine). Pri tome tužitelj ukazuje i na odredbu čl. 936. st. 2. Zakona o obveznim odnosima.
18. Pregledom specifikacije uplata, koje je dostavio tuženik, jasno proizlazi da je tužitelj po navedenoj polici u cijelosti tuženiku platio premiju osiguranja,

odnosno da tuženik kao osiguratelj ničim nije dokazao da je u konkretnom slučaju postupio sukladno odredbi članka 937. st. 3. Zakona o obveznim odnosima u svezi odredbe članka 25. st. 4. Općih uvjeta, niti da tužitelj kao ugovaratelj osiguranja ne bi platio premiju u roku od godinu dana od dana dospelosti (čl. 937. st. 4. Zakona o obveznim odnosima u svezi odredbe članka 25. st. 5. Općih uvjeta).

19. Slijedom navedenog, tužitelj smatra da jasno proizlazi kako tuženik neosnovano želi tužitelju uskratiti isplatu osigurnine koja mu sukladno zaključenoj polici osiguranja pripada, a to naročito kada se ima u vidu da je tuženik kao osiguratelj sukladno Općim uvjetima i Uvjetima za osiguranje od odgovornosti bio u obvezi isplatiti naknadu (osigurninu) iz osiguranja za štetu prouzročenu nastankom osiguranog slučaja, u roku od 14 dana od dana kada je njegova obveza utvrđena (čl. 18. st. 1. Općih uvjeta u svezi čl. 16. st. 1. i 2. t. 3. Uvjeta za osiguranje od odgovornosti).
20. U konkretnom slučaju presuda Općinskog suda u Požegi poslovni broj Pn-16/2016 od 18. siječnja 2019. postala je pravomoćna 21. listopada 2021., odnosno danom donošenja presude Županijskog suda u Splitu poslovni broj GŽ-1277/2020 od 21. listopada 2021., kojom je potvrđena navedena prvostupanjska presuda, u svezi nadoknade štete zbog osiguranog slučaja na teret tužitelja. Tužitelj ukazuje kako posebno treba imati u vidu činjenicu da je tužitelju onemogućeno da utječe na sadržaj ugovora o osiguranju, budući su opći uvjeti osiguranja kao njegov sastavni dio unaprijed tiskani i sačinjeni od strane tuženika, na čiji sadržaj tužitelj nije mogao utjecati (čl. 320. st. 1. Zakona o obveznim odnosima. Pri tome se tužitelj poziva i na odredbu čl. 942. Zakona o obveznim odnosima kojom je propisano da su ništetne odredbe ugovora koje predviđaju gubitak prava na osigurninu, ako osiguranik nakon nastupanja osiguranog slučaja ne ispuni neku od propisanih ili ugovorenih obveza.
21. Nadalje, tužitelj ističe da su neosnovani i navodi o kršenju pravila struke te da tuženik neosnovano prigovora da je do osiguranog slučaja došlo uslijed grubog kršenja pravila struke i stručnih uputa od strane tužitelja, pa da zbog toga ne bi postojala njegova obveza isplate predmetne osigurnine, jer da bi takve štete bile isključene iz osiguranja, sukladno općim uvjetima za osiguranje od odgovornosti (čl. 8. st. 1. t. 9.) i posebnim uvjetima za osiguranje od odgovornosti liječnika i stomatologa (čl. 8. st. 1. t. 12.). Svojim navodima i dispozicijama u ovom postupku, tuženik je proturječan sam sebi, a njegovo postupanje u ovoj pravnoj stvari je suprotno prisilnim propisima i propisima javnog morala, sadržanim u odredbama Zakona o obveznim odnosima i Ustavu Republike Hrvatske, a na navedeno jasno ukazuju priloženi dokazi uz tužbu, naročito Očitovanje liječnika cenzora tuženika od 18. travnja 2016. u svezi osiguranog slučaja iz kojeg jasno i decidirano proizlazi da je liječenje u OŽB Požega provedeno sukladno pravilima struke i da nije došlo do propusta u liječenju. Istovjetne navode, tuženik je isticao i u parnici koja je vođena povodom osiguranog slučaja pred Općinskim sudom u Požegi pod poslovnim brojem Pn-16/2016, a u kojoj je tuženik sudjelovao u svojstvu umješača na strani tamo tuženika, a ovdje tužitelja. Tuženik je u navedenoj parnici, u svojstvu umješača na strani Opće županijske bolnice Požega, aktivno i zajedno s ovdje tužiteljem (tamo tuženikom) poduzimao sve potrebne pravne radnje radi obrane od

neosnovanih ili pretjeranih zahtjeva za naknadu štete oštećenika (čl. 15. st. 3. u svezi čl. 14. st. 1. t. 1. Uvjeta za osiguranje od odgovornosti). Sukladno tome, da je tuženik smatrao da je ugovor o osiguranju prestao zbog neplaćanje premije, ili da je ocijenio da nema mjesta za pružanje pravne zaštite s obzirom na odnos visine zahtjeva za naknadu štete i visine svote osiguranja, isti ne bi niti sudjelovao u navedenoj parnici u svojstvu umješaka na strani Opće županijske bolnice Požega kao tuženika, već bi sukladno svojim ovlastima odbio sudjelovati u vođenju narečenog spora (čl. 15. st. 4. Uvjeta za osiguranje od odgovornosti).

22. Zaključno, tužitelj ukazuje da je tuženik u konkretnom slučaju postupao suprotno moralu društva, odnosno propisima javnog morala, pri čemu se poziva na odredbe čl. 3. st. 3. Zakona o parničnom postupku, čl. 4., 6., 8. i 942. Zakona o obveznim odnosima te čl. 5. st. 2. i čl. 48. st. 1. Ustava Republike Hrvatske.
23. U nastavku postupka stranke su podnescima dopunjavale početne tvrdnje iznesene u tužbi odnosno odgovoru na tužbu na način da su na teorijskoj razini izložile svoja pravna shvaćanja te otvorile pravna i činjenična pitanja koja su se pokazala kao sporna u ovoj pravnoj stvari, pri čemu je tuženik na ročištu održanom 19. veljače 2024. učinio nespornom činjenicu isplate utuženog iznosa od strane tužitelja temeljem pravomoćne presude Općinskog suda u Požegi poslovni broj Pn-16/2016, kao što je učinio nespornim i da je tužitelj oštećenima platio cjelokupni dug po navedenoj presudi.
24. Tijekom postupka sud je izvršio uvid te pročitao sadržaj isprava koje prileže spisu i to: policu osiguranja broj: OV0683000677 (list 8. spisa), policu osiguranja broj: OV0683002889 (list 9. spisa), Opće uvjete za osiguranje imovine (list 10. – 17. spisa), očitovanje liječnika cenzora tuženika od 18. travnja 2016. (list 18. – 20. spisa), presudu Općinskog suda u Požegi, poslovni broj Pn-16/2016 (list 21. – 34. spisa), presudu i rješenje Županijskog suda u Splitu, poslovni broj GŽ-1277/2020 (list 35. – 45. spisa), zahtjev tužitelja za isplatu osiguranog slučaja od 2. veljače 2022. (list 46. – 47. spisa), dopis tuženika od 4. ožujka 2022. (list 48. spisa), prigovor tužitelja od 9. ožujka 2022. (list 49. i 51. spisa), dopis tuženika od 15. travnja 2022. (list 50. i 52. spisa), prigovor od 25. travnja 2022. (list 53. – 54. spisa), obavijest FINA-e (list 55. spisa), zahtjev za izravnu naplatu (list 56. – 57. spisa), specifikacije izvršenja osnove za plaćanje IN, Pn-16/16 (list 58. – 59. spisa), Opći uvjeti za osiguranje imovine (list 71. – 78. spisa), Uvjeti za osiguranje od odgovornosti (list 79. – 86. spisa), posebni uvjeti za osiguranje od odgovornosti liječnika i stomatologa (list 87. spisa), saldo police (list 88. spisa), izvatke o stanju i prometu po računu (list 95. – 100. spisa), nalaz stalnog sudskog vještaka za financijsku struku Maria Tkaleca (list 113. – 116. i 150. spisa), saldo police (list 117. spisa), karticu konta (list 118. spisa), izvatke o stanju i prometu po računu (list 119. – 148. spisa), medicinsku dokumentaciju (list 158. – 166. spisa), izveden je dokaz kombiniranim sudsko medicinskim vještačenjem (nalaz i mišljenje list 195. – 206. spisa, usmeno iznošenje nalaza i mišljenja na ročištu 9. rujna 2026. – list 221. – 225. spisa) te je izvršen uvid u spis Općinskog suda u Požegi poslovni broj Pn-16/2016.
25. Izvedene dokaze sud je cijenio svakog zasebno i sve dokaze zajedno u skladu s odredbom članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj:

53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 96/08 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08 – ispr., 57/11, 148/11 – proč. tekst, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje u tekstu: ZPP) te je na temelju rezultata provedenog postupka utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan, osim u dijelu koji se odnosi na tijek i stopu zatezne kamate.

26. Predmet postupka je tužiteljev zahtjev za isplatom iznosa od 92.905,97 EUR sa zateznom kamatom od 3. veljače 2022., a koji iznos potražuje od tuženika temeljem odredbe čl. 964. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23; dalje: ZOO).
27. Između stranaka nije sporno da su sklopile ugovor o osiguranju čiji je sadržaj određen policom osiguranja imovine broj OV 0683000677 za razdoblje od 11. veljače 2013. do 31. prosinca 2013. (list 8. spisa) čiji su sastavni dio Opći uvjeti za osiguranje imovine pravnog prednika ovdje tuženika (list 10. – 17. i 71. – 78. spisa), Uvjeti za osiguranje od odgovornosti (list 79. – 86. spisa) te Posebni uvjeti za osiguranje od odgovornosti liječnika i stomatologa (list 87. spisa).
28. Nesporno je i da je predmetnom policom osigurana, između ostaloga, profesionalna odgovornost liječnika i stomatologa s agregatnim godišnjim limitom od 700.000,00 kn (92.905,97 EUR). Nadalje, nesporna je činjenica isplate utuženog iznosa od strane tužitelja temeljem pravomoćne presude Općinskog suda u Požegi poslovni broj Pn-16/2016, kao i činjenica da je tužitelj oštećenicima platio cjelokupni dug po navedenoj presudi.
29. Između stranaka je sporna osnova i visina tužbenog zahtjeva imajući u vidu tužnikovu tvrdnju da tužitelj do nastupa osiguranog slučaja nije uplatio prvu ratu osigurnine te tvrdnju da je do predmetnog štetnog događaja i štete došlo liječničkom greškom do koje je došlo grubim kršenjem pravila struke i stručnih uputa, a koje su štete isključene iz osiguranja s obzirom na odredbe čl. 8. st. 1. t. 9. Općih uvjeta za osiguranje od odgovornosti i čl. 8. t. 12. Posebnih uvjeta za osiguranje od odgovornosti liječnika i stomatologa.
30. Zaključno, sporno je potraživanje zateznih kamata koje je tužitelj isplatio oštećenicima temeljem pravomoćne presude Općinskog suda u Požegi poslovni broj Pn-16/2016 s obzirom na tužnikovu tvrdnju da sukladno uvjetima osiguranja nije u obvezi naknaditi tužitelju zatezne kamate. Sporan je i početak tijeka zatezne kamate te utužena stopa iste.
31. Prvotno valja naglasiti, a u odnosu na spornu okolnost plaćanja prve rate ugovorene premije osiguranja, kako je sud ocijenio neosnovanim tužnikovo pozivanje na odredbu čl. 937. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23; dalje: ZOO) kojom je propisano da ako je ugovoreno da se premija plaća prilikom sklapanja ugovora, obveza osiguratelja da isplati osigurninu određenu ugovorom počinje idućeg dana od dana uplate premije.

32. U polici osiguranja broj OV0683000677 (list 8. spisa) navedeno je i da se radi o višegodišnjem osiguranju, da je ugovoreno plaćanje u 12 mjesečnih obroka te da premija dopijeva na naplatu svake godine. Dakle, iz ugovora o osiguranju razvidno je da je tuženik s tužiteljem ugovorio obročno plaćanje premije nakon sklapanja ugovora, pri čemu je kao dan početka osiguranja naveden 11. veljače 2013. u 00:00 sati.
33. Iz salda police osiguranja od odgovornosti OV0683000677 (list 88. spisa) dostavljene od strane samog tuženika razvidno je da je u istoj navedeno obročno plaćanje, da je kao datum dopijeca prvog obroka u iznosu od 7.594,60 kn naveden 11. travnja 2013., da je tužitelj uplatu tog iznosa izvršio ranije, odnosno 2. travnja 2013. kao i da su svi obroci plaćeni.
34. Slijedom navedenog, u konkretnom slučaju ne primjenjuje se odredba čl. 937. st. 1. ZOO na koju se tuženik poziva, već se za određivanje početka osiguranja primjenjuje odredba čl. 937. st. 2. ZOO-a kojom je propisano da ako je ugovoreno da se premija plaća nakon sklapanja ugovora, obveza osiguratelja da isplati osigurninu određenu ugovorom počinje od dana određenog u ugovoru kao dana početka osiguranja. Valja naglasiti da je i odredbom čl. 25. st. 2. tužnikovih Općih uvjeta za osiguranje imovine (list 71. – 78. spisa) propisano da ako je ugovoreno da se premija plati nakon sklapanja ugovora, obveza osiguratelja da isplati naknadu iz osiguranja počinje od dana određenog u ugovoru kao dana početka osiguranja (čl. 937. st. 2. ZOO).
35. Nadalje, prema datumima dopijeca pojedinih mjesečnih obroka razvidnih iz tuženikove računovodstvene kartice predmetne premije osiguranja (list 88. spisa), proizlazi da tužitelj do nastupa osiguranog slučaja, odnosno 10. ožujka 2013. nije imao obvezu platiti tuženiku premiju osiguranja, a sve imajući u vidu da je sam tuženik odredio dinamiku plaćanja na način da je kao dopijeca prvog obroka premije odredio 11. travnja 2013. Valja naglasiti i da je isto u skladu s odredbom čl. 14. st. 2. Općih uvjeta za osiguranje imovine (list 71. – 78. spisa) kojom je propisano da se premija može plaćati i u ugovorenim rokovima (čl. 936. st. 2. ZOO-a).
36. Odredbom čl. 7. Posebnih uvjeta za osiguranje od odgovornosti liječnika i stomatologa (list 87. spisa) propisao da obveza osiguravatelja počinje od dana kad ugovaratelji potpišu policu osiguranja i traje najdulje pet godina poslije isteka obračunskog razdoblja unutar kojeg je povreda zdravlja ili tijela nastala, bez obzira na trajanje ugovora o osiguranju.
37. Zaključno, odredbom čl. 22. st. 1. Općih uvjeta za osiguranje imovine (list 10. – 17. i 71. – 78. spisa) propisano je da kada se dogodi osigurani slučaj, osiguratelj je dužan isplatiti osigurninu u ugovorenom roku koji ne može biti dulji od četrnaest dana, računajući od dana kada je osiguratelj dobio izvješće da se osigurani slučaj dogodio.
38. Nadalje, a u odnosu na spornu okolnost da li je do predmetnog štetnog događaja i posljedično nastale štete došlo liječničkom greškom do koje je došlo grubim kršenjem pravila struke i stručnih uputa, a koje su štete isključene iz osiguranja s obzirom na odredbe čl. 8. st. 1. t. 9. Općih uvjeta za osiguranje od

odgovornosti i čl. 8. t. 12. Posebnih uvjeta za osiguranje od odgovornosti liječnika i stomatologa, valja naglasiti da je tijekom postupka izveden dokaz kombiniranim sudsko medicinskim vještačenjem po vještaku sudske medicine dr. sc. Mariji Baković te po vještaku pulmologu prim. Miroslavu Krpanu, dr. med., spec. interne medicine na okolnost je li smrt oštećenice Anđe Livak posljedica greške u liječenju tužitelja te ako jest, da li se radilo o gruboj grešci u liječenju.

39. Nakon detaljno izrađenog nalaza (list 195. – 202. spisa), vještaci su mišljenja kako se iz priložene medicinske dokumentacije doznaje da je sada pokojna gđa. Livak Anđa, rođ. 23. ožujka 1965. za vrijeme života bolovala od niza kroničnih bolesti – epilepsije, poremećaja metabolizma amonijaka i glikemije (razine amonijaka i glukoze u krvi), zatim adipoziteta, venskog varikoznog sindroma (proširenih površinskih venskih struktura na donjim ekstremitetima) te stanja nakon operativnog zahvata odstranjenja žučnog mjehura i vanmaternične trudnoće odnosno stanja nakon carskog reza. Imenovana je od 1. ožujka 2013. do 2. ožujka 2013. boravila na kraćoj bolničkoj reevaluaciji kronične metaboličke bolesti u KBC Zagreb te je otpuštena iz bolnice u dobrom kliničkom stanju. Uvidom u dokumentaciju – za vrijeme navedenog boravka u bolnici, proizlazi da je bila dobrog općeg stanja, afebrilna, održanog krvnog tlaka te normalne frekvencije srca i disanja. Na dan otpusta iz bolnice, 2. ožujka 2013., u kasnim večernjim satima, javila se na pregled u Hitnu medicinsku pomoć Doma zdravlja zagrebačke županije, HMP ispostava Zaprešić zbog bolova u gornjem desnom dijelu trbuha i desne slabine. Prilikom navedenog pregleda zabilježen je ubrzani rad srca te je pokojnica upućena na daljnju obradu u Opću bolnicu Sv. Duh u Zagrebu, isprva u Hitni kirurški prijem gdje je isključena akutna kirurška bolest, a uslijed navedene kliničke slike, zabilježene blago povišene razine upalnih laboratorijskih pokazatelja i reducirane razine trombocita (krvnih pločica) kasnije toga dana, u nastavku upućena i u Hitni urološki i Hitni internistički prijem iste bolnice radi dodatnih konzultacija. Nakon opservacije i dodatne obrade, isključeno je postojanje hitne urološke patologije dok se sa internističke strane zabilježi i blago povišena tjelesna temperatura te se tegobe preciznije karakteriziraju kao prisutne u razini donjeg dijela desnih rebra uz bolnost u navedenom dijelu tijela kod dubljeg disanja. Imenovana je otpuštena na kućnu njegu te se u daljnjem tijeku, 4. ožujka 2013., zbog progresije tegoba (u smislu jačih bolova u području desne slabine, kašlja i višednevne povišene tjelesne temperature), javila u nadležni Hitni prijem OB Požega. Objektiviziran je značajan porast razine laboratorijskih pokazatelja upale te je na radiogramu srca i pluća postavljena sumnja na postojanje upalnog zasjenjenja. Započeta je antibiotska terapija te joj je savjetovan nastavak terapije u ambulantnim uvjetima i savjet za kontrolu kod nadležnog liječnika i pulmologa. Na kontroli pulmologa 6. ožujka 2013. ranije savjetovana terapija je nastavljena te je od dodatne dijagnostičke obrade savjetovano učiniti CT toraksa odnosno prsnog koša. Uslijed daljnjeg pogoršanja kliničke slike, imenovana je primljena na bolničko liječenje u OB Požega 8. ožujka 2013. gdje se kod prijema registrira da je zadnjih dana bila slaba i malaksala, febrilna te je uočeno da otežano diše. U laboratorijskim nalazima je uočena regresivna dinamika laboratorijskih pokazatelja upale. Uvidom u medicinsku dokumentaciju, nakon prijema u bolnicu promijenjena je antibiotska terapija te je intenzivirana simptomatska terapija usmjerena na ublažavanje tegoba. Neovisno o poduzetim mjerama liječenja, dana 10. ožujka 2013. iznenada nastupa pogoršanje s naglom

pojavom izrazito otežanog disanja, nemira i preznojavanja te, neovisno o terapijskim postupcima, nastupa smrtni ishod navedenog dana u 23:10h. Učinjenom obdukcijom je nađena masivna odnosno opsežna tromboembolija pluća koja je nedvosmisleno objektivizirana navedenim postupkom. Uzevši u obzir navedeni slijed zbivanja, bolest Anđe Livak počela je bolovima u desnoj strani slabine i/ili prsnog koša praćenim kašljem, febrilitetom te kasnije otežanim disanjem, malaksalošću da bi na dan smrti doživjela naglo pogoršanje zdravlja sa nemirom, izrazitom zaduhom, preznojavanjem i u konačnici srčanim zastojem. Isto tako, imavši u vidu ovakav klinički tijek, rezultate učinjene dijagnostičke obrade (laboratorijski nalazi, RTG srca i pluća, EKG) te nalaz obdukcije – uzrok pobola i smrti pokojne gđe Anđe Livak je bila plućna embolija. Specifično liječenje plućne embolije jest primjena antikoagulantne ili fibrinolitičke terapije koje, ukoliko pravovremeno primijenjene, u znatnoj mjeri poboljšavaju klinički ishod bolesnika i znatno smanjuju rizik od smrtnog ishoda. Kako je u ovome slučaju bolest ostala neprepoznata i neliječena, dovela je do smrtnog ishoda pokojne gđe. Anđe Livak. Na temelju svega ranije navedenog, kod pokojne gđe. Anđe Livak počinjena je greška u liječenju koja je za posljedicu imala smrtni ishod. U liječenju pokojne gđe Anđe Livak liječenje nije provedeno po standardu postupanja odnosno tijekom liječenja, neovisno o postupnom pogoršavanju kliničkog statusa pokojnice, nisu poduzete sve potrebne dijagnostičke ili terapijske mjere čime je izostalo postupanje s povećanom pažnjom. Vještaci smatraju da postupanje liječnika to jest izostanak dodatnih dijagnostičkih i terapijskih postupaka uslijed postupnog pogoršanja kliničkog statusa tijekom liječenja gđe. Anđe Livak ne predstavlja grubu pogrešku u liječenju.

40. Tužitelj nije imao primjedbi na predmetni nalaz i mišljenje, dok je tuženik primjedbe iznio podneskom od 18. ožujka 2026. (list 2014. – 215. spisa) pri čemu je istaknuo da nema primjedbi na mišljenje vještaka da je u konkretnom slučaju došlo do greške u liječenju pokojne Anđe Livak, međutim prigovorio je mišljenju vještaka da se nije radilo o gruboj grešci.
41. Usmeni iznoseći nalaz i mišljenje na ročištu održanom 9. rujna 2026. vještak Miroslav Krpan u cijelosti je ostao kod pismenog Nalaza i mišljenja. U odnosu na podnesak tuženika naveo je da su vještaci u svojem nalazu i mišljenju jasno utvrdili da je u liječenju pokojne gospođe Anđe Livak počinjena greška u liječenju koja je za posljedicu imala smrtni ishod. Uzimajući u obzir sve podatke do kojih su došli uvidom u spis, a posebno u medicinsku dokumentaciju priloženu u spisu, zaključili su da u liječenju pokojne Anđe Livak u okolnostima pogoršanja kliničke slike nije poduzeto sve što je bilo potrebno u dijagnostičkom postupku pa samim time i u terapijskom smislu. Uzeto je u obzir da je pokojna gospođa Anđa Livak od početka svoje bolesti pa do smrtnog ishoda bila u čestom kontaktu s medicinskom strukom, pregledana u više navrata u zdravstvenim ustanovama u kojima se javila na pregled i liječenje, dobivala savjetovanu terapiju te kod postupnog pogoršanja kliničkog statusa bila i hospitalizirana putem hitne službe u nadležnu bolničku ustanovu gdje je uvidom u njezino kliničko stanje i laboratorijske nalaze promijenjena terapija, smještena je na odgovarajući bolesnički odjel te je bila pod stalnom sestrinskom i liječničkom skrbi. Neovisno o navedenom, pokojna gospođa Anđa Livak je nakon iznenadnog pogoršanja zdravstvenog stanja i preminula. Jedino što se

ima za prigovoriti njezinom liječenju je da, kako su vještaci i naveli, izostalo postupanje s povećanom pažnjom te u tome smislu, bez obzira na sve poduzete mjere, skrbi i liječenja, propušteno je bilo proširiti dijagnostičku obradu i učiniti potrebnu pretragu kompjuterizirane tomografije pluća koja je bila u njezinom tijeku bolničkog liječenja i spomenuta, odnosno savjetovana da se učini. U tome smislu uzevši sve navedeno u obzir vještaci smatraju da navedena liječnička pogreška spada u uvjetno rečeno običnu grešku, a ne u grubu pogrešku u liječenju i zbrinjavanju pokojne gospođe Anđe Livak. Kako i stručna literatura navodi, u sudsko medicinskome smislu, razina liječničke pogreške se smatra uobičajenom ili običnom ukoliko je, u ovom slučaju u liječenju pokojne Anđe Livak, izostala povećana pažnja. Na upit da li je u konkretnom slučaju do smrtno posljedice došlo svjesnim ili namjernim postupanjem liječnika u liječenju pokojne, vještak je odgovorio da se tako nešto nije dogodilo, već obrnuto, liječnici i sestre su postupali u najboljoj namjeri. Na daljnji upit, a imajući u vidu iskaz vještaka u dijelu u kojem navodi da je do greške došlo u pogrešci u dijagnostičkim postupcima, a pokojna Anđa Livak je nekoliko dana prije smrtnog ishoda bila zaprimljena u više ustanova pa tako u hitnoj medicinskoj pomoći Zagreb i KB Sveti Duh, da li može odgovoriti konkretno u kojoj od ustanova je došlo do ovog propusta, vještak je odgovorio da je kod pokojne gospođe Anđe Livak klinička slika njezine bolesti postupno mijenjala svoj karakter, i u smislu simptoma, i u smislu znakova njene bolesti, tako da je protekom vremena vjerojatnost postojanja plućne embolije bivala postupno veća. Tako vještak smatra da je propust u potrebi za provođenjem dijagnostičke pretrage kompjuterske tomografije dominantno ipak bio u završnim danima njezine bolesti, uvjetno rečeno za posljednjih 48 sati prije smrtnog ishoda. Međutim, napomenuo je da je to teško precizno odrediti. Na upit, a imajući u vidu da je stvarni uzrok smrti plućna embolija, da li je to rijetko i izvanredno stanje ili je to stanje koje se može predvidjeti, vještak je odgovorio da bi precizno odgovorili na to pitanje moraju imati pred sobom konkretnog bolesnika, njegovo aktualno zdravstveno stanje, odnosno bolest koja je u tome trenutku aktivna i čimbenike rizika za tromboembolijsko zbivanje koje svaki bolesnik u nekoj mjeri ima. Kod pokojne Anđe Livak uzevši u obzir njezine čimbenike rizika za tromboembolijsko zbivanje i tijek bolesti od njezina početka pa do vremena kada je hitno hospitalizirana, smatra da je bila bolesnica visokog tromboembolijskog rizika. Nadalje, na upit da li je kod kliničke slike pacijentice Anđe Livak postavljanje sumnje u plućnu emboliju i primjena odgovarajuće dijagnostike zahtijevala pažnju prosječnog liječnika ili iskusnog stručnjaka, vještak je odgovorio da klinička slika kod pokojne Anđe Livak nije bila jasna i specifična za plućnu emboliju. U tom smislu, uvjetno govoreći, zahtijevala bi se pažnja iskusnog liječnika. Vještak je usmeno iznoseći nalaz i mišljenje dodatno naveo i da je u liječenju i dijagnosticiranju plućne embolije, posebice u hitnim okolnostima, potrebno uzeti u obzir i organizacijske uvjete u kojima liječnici i medicinske sestre djeluju u smislu da regionalne zdravstvene ustanove često nemaju na raspolaganju u svakome trenutku dana i noći mogućnost učiniti određene terapijske ili dijagnostičke postupke. Navedeno nije sasvim jasno iz medicinske dokumentacije, a može utjecati na brzinu provođenja potrebne dijagnostike i terapije, posebice u hitnim, životno ugrožavajućim stanjima. Valja naglasiti da se na navedenom ročištu vještak Marija Baković u potpunosti pridružila navodima vještaka Krpana.

42. Prema ocjeni ovog suda, gore navedeni nalaz i mišljenje u dijelu koji se odnosi na utvrđenje ovdje prijepornih činjenica, u potpunosti nadomješta aktivnost suda u obavljanju funkcije suđenja, koju funkciju sud nije u mogućnosti ostvariti jer ne raspolaže stručnim znanjem.
43. Valja naglasiti da tuženik istaknutim prigovorom da se nije radilo o gruboj liječničkoj grešci, nije doveo u pitanje vjerodostojnost izrađenog nalaza i mišljenja te ga je stoga ovaj sud prihvatio u cijelosti kao jasan, stručan, objektivan, obrazložen i sačinjen prema pravilima struke. Pri tome valja naglasiti i kako iz očitovanja liječnika cenzora samog tuženika od 18. travnja 2016. (list 18. – 20. spisa) proizlazi da je liječenje u OŽB Požega provedeno sukladno pravilima medicinske struke te da nije došlo do propusta u liječenju.
44. S obzirom na gore navedeno utvrđenje, sud je na ročištu održanom 9. rujna 2026. odlučio da se predloženi, a neizvedeni dokaz novim medicinskim vještačenjem neće izvesti jer je isti ocijenio protivnim načelu ekonomičnosti i svrsishodnosti sadržanom u odredbi čl. 10. st. 1. ZPP-a.
45. U odnosu na spornu okolnost potraživanje zateznih kamata koje je tužitelj isplatio oštećenima temeljem pravomoćne presude Općinskog suda u Požegi poslovni broj Pn-16/2016 valja naglasiti da je odredbom čl. 964. st. 2. ZOO-a propisano da osiguratelj snosi, u granicama iznosa osiguranja, troškove spora i druge opravdane troškove radi utvrđivanja osiguranikove odgovornosti. Prema ocjeni ovog suda, tužitelj kao osiguratelj dužan je u konkretnom slučaju nadoknaditi i zakonske zatezne kamate koje je tužitelj kao osiguranik platio trećim osobama na temelju pravomoćne presude jer iste predstavljaju za tužitelja stvarnu imovinsku štetu proizašlu iz ugovora o osiguranju čija je svrha u potpunosti zaštititi imovinu osiguranika od štetnih posljedica događaja za koji odgovara, pri čemu navedena zatezna kamata predstavlja zakonsku naknadu za kašnjenje s ispunjenjem novčane obveze.
46. Slijedom svega navedenog, tužitelj je dokazao ispunjenje pretpostavki propisanih odredbom čl. 1045. ZOO-a pa je primjenom navedene odredbe te odredbe čl. 964. i čl. 9. ZOO-a odlučeno kao u t. I. izreke.
47. Nadalje, u odnosu na sporan početak tijeka zatezne kamate, odredbom čl. 943. ZOO-a propisano je da kada se dogodi osigurani slučaj, osiguratelj je dužan isplatiti osigurninu određenu ugovorom u ugovorenom roku koji ne može biti dulji od četrnaest dana, računajući otkad je osiguratelj dobio obavijest da se osigurani slučaj dogodio, ali ako je za utvrđivanje postojanja osigurateljeve obveze ili njezina iznosa potrebno stanovito vrijeme, osiguratelj je dužan isplatiti osigurninu određenu ugovorom u roku od trideset dana od dana primitka odštetnog zahtjeva ili ga u istom roku obavijestiti da njegov zahtjev nije osnovan (st. 1. i 2.). Stavkom 3. navedenog članka propisano je da ako iznos osigurateljeve obveze ne bude utvrđen u rokovima određenim u stavku 1. i 2. tog članka, osiguratelj je dužan bez odgađanja isplatiti iznos nespornog dijela svoje obveze na ime predujma, dok stavak 4. propisuje da ako osiguratelj ne ispuni svoju obvezu u rokovima iz ovoga članka, duguje osiguraniku odnosno korisniku osiguranja zatezne kamate od dana primitka obavijesti o osiguranom slučaju, kao i naknadu štete koja mu je uslijed toga nastala.

48. Valja naglasiti kako i odredba čl. 22. st. 1. t. 2. Općih uvjeta za osiguranje imovine prednika tuženika (list 71.-78. spisa) propisuje da ako je za utvrđivanje postojanja osiguravateljeve obveze ili njezina iznosa potrebno stanovito vrijeme, osiguratelj je dužan isplatiti osigurninu u roku od trideset dana od dana primitka odštetnog zahtjeva ili ga u istom roku obavijestiti da njegov zahtjev nije osnovan.
49. Uvidom u zahtjev tužitelja za isplatu osiguranog slučaja od 2. veljače 2022. (list 46. – 47. spisa), dopis tuženika od 4. ožujka 2022. (list 48. spisa), prigovor tužitelja od 9. ožujka 2022. (list 49. i 51. spisa), dopis tuženika od 15. travnja 2022. (list 50. i 52. spisa) te prigovor od 25. travnja 2022. (list 53. – 54. spisa) sud je utvrdio da je tuženik postupio sukladno odredbi gore navedenog stavka 2. članka 943. ZOO-a pa je stoga njegova obveza dospjela u roku od trideset dana od dana primitka odštetnog zahtjeva odnosno 3. ožujka 2022. (a koji datum primitka tuženik nije osporio) slijedom čega tužitelj ima pravo na isplatu zatezne kamate od 4. ožujka 2022., a ne od dana podnošenja odštetnog zahtjeva odnosno 3. veljače 2022. slijedom čega je odlučeno kao u t. II. izreke.
50. Zaključno, u odnosu na utuženu stopu zatezne kamate valja naglasiti da se odluka o zakonskoj zateznoj kamati temelji na odredbi čl. 29. st. 1. ZOO-a, prema kojoj dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice, i zatezne kamate i to po stopi određenoj čl. 29. st. 2. ZOO-a, za ostale odnose s obzirom da je predmet ovog spora izvanugovorna odgovornost odnosno odgovornost za naknadu štete, a slijedom čega je tužbeni zahtjev odbijen preko dosuđene kamatne stope (t. III. izreke).
51. Odluka o troškovima postupka iz t. IV., V i VI. izreke presude temelji se na odredbama čl. 154. st. 1., čl. 155. i čl. 164. ZPP-a. Prilikom odlučivanja koji troškovi će se nadoknaditi tužitelju uzeti su u obzir samo troškovi koji su bili potrebni za vođenje parnice i odmjereni su prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika Narodne novine, broj: 138/23 i 107/25, dalje: Tarifa). S obzirom da je tužitelj u sporu uspio u pretežitom dijelu, dok nije uspio samo u razmjerno neznatnom dijelu koji se odnosi na sporedna traženja (čl. 35. st. 2. ZPP), a u odnosu na koji nisu nastali posebni troškovi, tuženik mu je, u skladu s odredbama čl. 154. st. 3. i čl. 155. ZPP-a, dužan nadoknaditi troškove koji su bili potrebni za vođenje postupka.
52. Tužitelju je tako priznat kao potreban za vođenje postupka zatraženi trošak zastupanja po odvjetniku, a koji trošak je odmjeran sukladno Tarifi, i to za: sastav tužbe u iznosu od 1.399,17 EUR (Tbr. 7. t. 1. OT-a), za sastav podneska od 15. studenog 2023. u iznosu od 1.399,17 EUR (Tbr. 8. t. 1. OT-a), za sastav podneska od 14. veljače 2024. u iznosu od 1.399,17 EUR (Tbr. 8. t. 1. OT-a), za sastav podneska od 31. ožujka 2026. u iznosu od 1.399,17 EUR (Tbr. 8. t. 1. OT-a), za sastav podneska od 29. travnja 2024. u iznosu od 50,00 EUR (Tbr. 8. t. 4. OT-a), za zastupanje na ročištu održanom 23. studenog 2023. u iznosu od 1.399,17 EUR (Tbr. 9. t. 1. OT-a), za zastupanje na ročištu održanom 19. veljače 2024. u iznosu od 1.399,17 EUR (Tbr. 9. t. 1. OT-a), za zastupanje na ročištu održanom 9. rujna 2026. u iznosu od 1.399,17 EUR (Tbr. 9. t. 1. OT-a)

te za zastupanje na ročištu za objavu presude 25. rujna 2026. u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 9. t. 1. OT-a).

53. Dakle, tužitelju je priznat zatraženi trošak parničnog postupka u iznosu od 9.944,19 EUR slijedom čega je odlučeno kao u t. IV. izreke presude. Odluka o zatraženoj zateznoj kamati na dosuđeni iznos troška temelji se na odredbi članka 151. ZPP-a, a visina stope određena je prema odredbi članka 29. stavak 2. ZOO-a, za ostale odnose.
54. Prvotno valja naglasiti da tužitelju nije priznat trošak koji je za pojedine radnje postavio u iznosu od 1.750,00 EUR s obzirom da mu, prema vrijednosti ovog spora (92.905,97 EUR) sukladno Tbr. 7. t. 1. OT-a u svezi s Tbr. 8. i 9. OT-a za radnje ne pripada trošak u tom iznosu, već mu za zatražene radnje pripada trošak u iznosu od 1.399,17 EUR. Nadalje, tužitelju nije priznat zatraženi trošak za sastav prigovora od 27. travnja 2022. u iznosu od 1.750,00 EUR te u iznosu od 2,07 EUR na ime poštarine jer spisu ne prileži prigovor tužitelja od tog datuma pa stoga je razvidno kako navedeni trošak tužitelju nije nastao.
55. Nije mu priznat ni trošak za sastav podneska od 27. ožujka 2023. u iznosu od 125,00 EUR jer isti prema ocjeni ovog suda nije bio potreban za vođenje ove parnice u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a s obzirom da je predmetnim podneskom tužitelj dostavio dokaz da je platio sudsku pristojbu na tužbu, a imajući u vidu da obveza plaćanja sudske pristojbe na tužbu nastaje u trenutku predaje (čl. 4. st. 1. t. 1. Zakona o sudskim pristojbama, Narodne novine, broj 118/18 i 51/23; dalje: ZSP).
56. Nadalje, tužitelju nije priznat trošak za sastav podneska od 27. veljače 2024. jer isti nije bio potreban za vođenje ove parnice u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a jer je tužitelj podatke o svjedocima čije je saslušanje predložio mogao iznijeti i na ročištu održanom 19. veljače 2024., a za koje mu je u cijelosti priznat zatraženi trošak.
57. Tužitelju nije priznat niti trošak za sastav podneska od 29. travnja 2024. u zatraženom iznosu postavljenom prema Tbr. 8. OT-a, već mu je isti priznat u iznosu prema Tbr. 8. t. 4. OT-a jer se radi o podnesku kojim je tužitelj samo naveo kako ustraje kod dokaznih prijedloga, očitovanja na nalaz i mišljenje vještaka te kod ranije iznesenih navoda.
58. Zaključno, tužitelju nije priznat zatraženi „trošak sudskih pristojbi u iznosu od 331,81 EUR“ s obzirom da tako postavljen zahtjev nije u skladu s odredbom čl. 164. st. 2. ZPP-a, to jest isti nije određeno postavljen u pogledu samog zahtjeva, odnosno iz istog nije razvidno za koju odluku tuženik predmetnu pristojbu potražuje.
59. Slijedom navedenog tužitelj je odbijen sa zahtjevom za naknadu troška ovog parničnog postupka u iznosu od 8.139,69 EUR pa je odlučeno kao u t. IV. izreke presude.

60. Odluku o parničnom trošku iz t. V. izreke presude sud je donio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a s obzirom da je tuženik u cijelosti izgubio parnicu.

U Zagrebu, 25. rujna 2026.

SUDAC :
Aleksandra Gumzej

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog otpravka presude, odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu, i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **9-3088d-b263c**

Kontrolni broj: **09bb8-fcb35-a24e4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ALEKSANDRA GUMZEJ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.